

29^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ 23 Νοεμβρίου 2019

Απολογισμός δράσης ΠΟΛ Προγραμματισμός για επόμενο δίχρονο

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου χαιρετίζουμε τις εργασίες του 29ου Συνεδρίου της ΠΟΛ.

Το Συνέδριό μας χαιρετίζει τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες του κλάδου όλης της χώρας. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους τους εργαζόμενους, στην εργατική τάξη της πατρίδας μας και όλου του κόσμου.

Το 29ο Συνέδριο πραγματοποιείται σε μια «νέα» οικονομική και πολιτική φάση. Μετά την έξοδο από τη δεκαετή βαθιά οικονομική καπιταλιστική κρίση, βρισκόμαστε σε φάση αναιμικής ανάκαμψης. Ωστόσο, οι εξελίξεις στο παγκόσμιο επίπεδο δείχνουν ότι οι δυσκολίες του συστήματος θα μεγαλώνουν. Οφείλουμε, λοιπόν, να παρακολουθούμε τις εξελίξεις ώστε να προετοιμαστούμε καλύτερα για συνθήκες στις οποίες θα οξυνθούν τα προβλήματα της αστικής εξουσίας με το ένα ή το άλλο μείγμα ή και μορφή διαχείρισής της. Δηλαδή να διαμορφώνουμε τις προϋποθέσεις ώστε το ταξικό κίνημα να μπορεί να αντιμετωπίσει, την οποιαδήποτε μορφή επίθεσης (π.χ εργασιακά, κατάργηση δημοκρατικών δικαιωμάτων καταστολή κλπ.) και παράλληλα να οργανώνει τον αγώνα για νέες διεκδικήσεις στην κατεύθυνση ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών μας.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, αρπάζοντας τη σκυτάλη από τον ΣΥΡΙΖΑ και πάνω στο έδαφος που εκείνος διαμόρφωσε, σπεύδει με αποφασιστικότητα να «τρέξει» την υλοποίηση της στρατηγικής του κεφαλαίου και όλα όσα απαιτούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι αλλά και οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί για να σταθεροποιήσουν την θέση τους. Ο πυρήνας του αντεργατικού πλαισίου, που ενισχύθηκε και θωρακίστηκε την περίοδο της κρίσης με τους νόμους όλων των κυβερνήσεων, παραμένει ανέγγιχτος και επεκτείνεται, διαμορφώνοντας νέους, ακόμα χειρότερους όρους εργασιακής εκμετάλλευσης. Τέτοιο χαρακτήρα έχει και το πρόσφατο αναπτυξιακό πολυνομοσχέδιο. Για να προχωρήσουν όμως τις κατευθύνσεις αυτές θέλουν να βάλουν το κίνημα σε γύψο γι' αυτό ενισχύουν την καταστολή με το δόγμα "νόμος και τάξη".

Η κυβέρνηση όπως και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα κλείνουν σε κάθε τόνο την περιβόητη ανάπτυξη. Προσπαθούν να πείσουν ότι η ανάπτυξη θα φέρει νέες και καλές δουλειές. Θα φέρει βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων (και επιχειρηματιών και εργαζομένων). Άρα οι εργαζόμενοι πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε ώστε να έρθει η ανάπτυξη. Εί-

ναι ένα επιχείρημα που το ακούμε από εργαζόμενους. Μετά από 10 χρόνια θυσιών των εργαζόμενων για να βγούμε από την κρίση, έχουμε άλλα πόσα χρόνια θυσιών για να έρθει η ανάπτυξη. Ποιοι όμως κάνουν τις θυσίες και ποιοι απολαμβάνουν τα οφέλη; Τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση δείχνουν γλαφυρά το ποιος κερδίζει και ποιος χάνει.

Παράλληλα, η κυβέρνηση της ΝΔ, συνεχίζοντας την πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, εμπλέκει τη χώρα όλο και βαθύτερα στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς προς όφελος της αστικής τάξης της χώρας. Χαρακτηριστική είναι η επέκταση της συμφωνίας για τις αμερικανονατοϊκές βάσεις, που μετατρέπουν τη χώρα από τη Σούδα μέχρι την Αλεξανδρούπολη σε ένα απέραντο στρατόπεδο. Και μάλιστα συμφωνία, η οποία ανοίγει τον ασκό του Αιόλου των αντιθέσεων την διεθνών ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, ΕΕ, κ.α). Η κυβέρνηση κάνει προσπάθεια ώστε ο λαός να πιστέψει ότι αυτές οι συμφωνίες μας εξασφαλίζουν απέναντι στην επιθετικότητα της Τουρκίας. Όμως, η ίδια η πραγματικότητα τους διαψεύδει αφού επιβεβαιώνεται καθημερινά το ενδεχόμενο άμεσης εμπλοκής της χώρας σε πολεμική σύγκρουση που δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την έκτασή της.

Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις έχουν σαν αποτέλεσμα την όξυνση του προσφυγικού. Σε αρκετές από αυτές τις επεμβάσεις συμμετέχει η χώρα με ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων και της τωρινής. Αντίστοιχες είναι και οι ευθύνες για τη συνέχιση της συμφωνίας ΕΕ – Τουρκίας, όπως επίσης και της συνθήκης του Δουβλίνου, που εγκλωβίζουν τους πρόσφυγες. Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται και τα πρόσφατα ανακοινωθέντα μέτρα της κυβέρνησης για το προσφυγικό.

Η στρατηγική κατεύθυνση της κυβέρνησης και των εργοδοτών με τις ενώσεις τους και τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες είναι διατυπωμένη:

- Προωθούν πιο βαθιά πρόσδεση στον αμερικανοΝΑΤΟικό σχεδιασμό στην ευρύτερη περιοχή, με κλειδί αυτήν την περίοδο τη «Συμφωνία Αμοιβαίας Αμυντικής Συνεργασίας» με τις ΗΠΑ. Υπάρχουν εξελίξεις που αγγίζουν την πλειοψηφία των κλάδων. Είναι χαρακτηριστική η δραστηριότητα του Αμερικανού πρέσβη που σουλατσάει και ελέγχει deals και επιχειρηματικές συμφωνίες. Επιχειρούν ανοιχτή εξαγορά μαζών εργαζομένων. Από την πλευρά μας, είναι αναγκαίο να δένουμε την παρέμβασή μας ενάντια στο ΝΑΤΟ και τις βάσεις, με τη ζωή των εργαζομένων και τα προβλήματά τους. Για παράδειγμα, έχουν διακηρυγμένο στόχο να μετατρέψουν ολόκληρες περιοχές σε Ζώνες Επενδύσεων Εμπορίου και Βιομηχανίας, όπως τα λιμάνια σε Θεσσαλονίκη, Βόλο, Πάτρα, κ.α. Δηλαδή, προωθούν Ειδικές Οικονομικές Ζώνες φορολογικών παραδείσων και διευκολύνσεων για το κεφάλαιο και ταυτόχρονα εξαίρεσης από την εφαρμογή και της ελάχιστης προστασίας για τους εργαζόμενους.
- “Τρέχουν” παράλληλα τις συμφωνίες με τους κινεζικούς επιχειρηματικούς ομίλους και την κινεζική κυβέρνηση με το “κεφάλι του δράκου” να αποτελεί το masterplan της Cosco με την προοπτική το λιμάνι του Πειραιά να γίνει το μεγαλύτερο λιμάνι τουλάχιστον της Μεσογείου και γιατί όχι της Ευρώπης. Ενδεικτικά στην πρόσφατη επίσκεψη του κινέζου προέδρου, επιπλέον του κλάδου μεταφορών, οι συμφωνίες που υπογράφηκαν αφορούν την ενέργεια, τις νέες τεχνολογίες, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τον τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό τομέα. Στις συμφωνίες αποτυπώνεται ότι ο ρόλος που διεκδικεί η ελληνική αστική τάξη και που επιφυλάσσει η Κίνα στην Ελλά-

δα, είναι αυτός της «πύλης» εισόδου για τα κινέζικα εμπορεύματα και κεφάλαια προς τα Βαλκάνια, την Ανατ. Ευρώπη και την ΕΕ.

- Επιδιώκουν διατήρηση της φθηνής εργατικής δύναμης, ως ακρογωνιαίου λίθου για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται η οριστική κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η παραπέρα ιδιωτικοποίηση του Ασφαλιστικού, η επέκταση της «ευελιξίας». Το γεγονός αυτό δεν αποκλείει σε επιχειρήσεις, ειδικότητες, νέα τμήματα να δοθούν ατομικά καλύτερες αμοιβές, όμως η γενική κατεύθυνση είναι η συμπίεση του μέσου μισθού.
- Τα δύο νομοσχέδια που ψηφίστηκαν από την κυβέρνηση της ΝΔ για το «επιτελικό κράτος» και την «ψηφιακή διακυβέρνηση», δείχνουν τη συνέχεια στις δομικές μεταρρυθμίσεις στο αστικό κράτος που εξυπηρετούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις ανάγκες του κεφαλαίου.
- Ιεραρχούν την τόνωση κλάδων στρατηγικής σημασίας (Μεταφορές, ΑΠΕ, Διαχείριση Απορριμμάτων, Σύγχρονες Κατασκευές), λαμβάνοντας υπόψη και το στόχο της γεωπολιτικής αναβάθμισης (π.χ. ο σχεδιασμός για μεγάλη τεχνική βάση των ΗΠΑ). Πάνω σε αυτές τις επενδύσεις θα επωφεληθούν και οι μεγάλοι εργοδότες του κλάδου, με συμβουλευτικές λογιστικές και ελεγκτικές υπηρεσίες.
- Τρέχουν οι εξελίξεις στις τράπεζες για τη διαχείριση των «κόκκινων» δανείων, οι αντιθέσεις για τη νέα επιχειρηματική δανειοδότηση. Με άμεσο αντίκτυπο πλειστηριασμούς και οι κατασχέσεις σε βάρος εργατικών - λαϊκών νοικοκυριών. Δώσαμε μάχες σε αυτό το επίπεδο που πρέπει να συνεχιστούν.

Το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε -ανάμεσα σε άλλα- περιλαμβάνει:

Μέτρα για το χτύπημα των κλαδικών ΣΣΕ. Ακόμα και αν οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους καταφέρουν να ξεπεράσουν όλα τα εμπόδια που έχουν βάλει οι κυβερνήσεις και υποχρεώσουν σε υπογραφή ΣΣΕ τους εργοδότες, δίνεται στους τελευταίους η δυνατότητα να μην τις εφαρμόσουν, αφού πχ εξαιρούνται "επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα" κ.ά.

Περαιτέρω ενίσχυση των "ενώσεων προσώπων", που θα λύσει ακόμα περισσότερο τα χέρια της εργοδοσίας για να μειώσει κι άλλο μισθούς, μεροκάματα, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, αφού η σύμβαση που θα υπογράψουν θα υπερισχύει της Κλαδικής.

Νέες διευκολύνσεις στους εργοδότες να εξασφαλίζουν πιο φθηνούς εργάτες, με ελαστικές μορφές απασχόλησης. Η δήθεν αύξηση της υπερωριακής αμοιβής στη μερική απασχόληση είναι η παγίδα για το χτύπημα του σταθερού ωραρίου και της μείωσης συνολικά της αμοιβής της υπερωριακής απασχόλησης.

Νέοι περιορισμοί για την δυνατότητα μονομερούς προσφυγής των εργαζομένων στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ) για τις ΣΣΕ, άλλη μια απαίτηση της μεγαλοεργοδοσίας που ικανοποιείται.

Η "συνυπευθυνότητα" του εργαζόμενου για τη μη πληρωμή των ασφαλιστικών εισφορών από τον εργοδότη, με αποτέλεσμα τη μη αναγνώριση των ενσήμων και την αθώωση του εργοδότη.

Ορίζεται ο υπουργός Εργασίας ως "ανώτατος άρχοντας", που μπορεί να παρεμβαίνει όποτε αυτός νομίζει στα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα, για την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων.

Το "ηλεκτρονικό μητρώο" των συνδικαλιστικών οργανώσεων και η "ηλεκτρονική ψηφοφορία" για τις γενικές συνελεύσεις και απεργίες. Πρόκειται για ένα γενικευμένο φακέλωμα, που έχει σκοπό να τρομοκρατήσει τους εργαζόμενους ώστε να μην αγωνίζονται, να μη διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Ξεκαθαρίζουμε ξανά ότι δεν πρόκειται κανένα σωματείο μας να δώσει ούτε ένα όνομα μέλους μας.

Τα μέτρα αυτά στοχεύουν τους εργάτες και τα συνδικάτα που αγωνίζονται με επίκεντρο τις δικές τους ανάγκες και τα συμφέροντά τους. Με τις "ηλεκτρονικές ψηφοφορίες" επιχειρούν να κόψουν τους δεσμούς των ίδιων των εργαζομένων με τα συνδικάτα, το αναφαίρετο δικαίωμά τους να ενημερώνονται και να συζητούν συλλογικά στη Γενική τους Συνέλευση, να συνδιαμορφώνουν τα αιτήματά τους και το σχέδιο δράσης τους, να οργανώνουν συλλογικά τις απεργιακές και τις άλλες κινητοποιήσεις τους.

Το δόγμα "νόμος και τάξη" της κυβέρνησης δείχνει ότι μας θέλει υποταγμένους, χωρίς φωνή, χωρίς να σκεφτόμαστε και να αγωνιζόμαστε για τη ζωή μας, το μέλλον των παιδιών μας, για να μπορεί ανενόχλητη να προωθήσει τα συμφέροντα των λίγων. Χαρακτηριστικές είναι άλλωστε και οι δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών για την πλήρη απαγόρευση της λαϊκής διαμαρτυρίας και δράσης, των διαδηλώσεων. Που έχουν μάλιστα το θράσος να παρουσιάσουν και αυτόν τον σχεδιασμό, ως δήθεν φιλεργατικό.

Ασφαλιστικό και Φορολογικό ως συνέχεια της κυβερνητικής πολιτικής

Η κυβέρνηση της ΝΔ, αξιοποιώντας το ήδη διαμορφωμένο αντιασφαλιστικό οπλοστάσιο όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων και ιδιαίτερα το νόμο - έκτρωμα του ΣΥΡΙΖΑ, τον νόμο Κατρούγκαλου, προχωρά στη συνολική ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος. Η κυβερνητική προπαγάνδα μπροστά στη βόμβα που βάζει στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα κατασκευάζει στοιχεία για να χρυσώσει το χάπι. Με ταχυδακτυλουργικά μετατρέπει τις μειώσεις των μισθών σε αυξήσεις, κρύβοντας πως η εισφορά που καταβάλλεται από τους εργοδότες και από την οποία απαλλάσσονται, είναι μέρος του εργατικού μισθού.

Η ανταποδοτικότητα που αναφέρει ως στοιχείο ισότητας, αποτελεί το πιο καραμπινάτο στοιχείο διάλυσης της Κοινωνικής Ασφάλισης. Η ανταποδοτικότητα στην Κοινωνική Ασφάλιση σημαίνει και τυπικά πλέον πως η Κοινωνική Ασφάλιση αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, ως ένας ψυχρός οικονομικός δείκτης.

Το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και η ανταποδοτικότητα είναι η βάση με την οποία λειτουργεί η ιδιωτική ασφάλιση. Οι εισφορές των εργαζομένων χρησιμοποιούνται σαν μέσο επένδυσης, από τα αποτελέσματα της οποίας καθορίζεται καταρχάς το επίπεδο της σύνταξης. Με τον τρόπο αυτό, η ασφάλιση αντιμετωπίζεται ως ατομική υπόθεση, το κράτος και η εργοδοσία απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις τους, το επίπεδο των συντάξεων και των παροχών αποσπάται από το ύψος του μισθού και τις ανάγκες της εργατικής οικογένειας.

Η αλήθεια για όλα τα παραπάνω είναι πως μετατρέπουν τον εργαζόμενο σε τζογαδόρο που επενδύει σε χρηματιστηριακές λοταρίες τους κόπους της ζωής του. Η τάχα καλύτερη "διασφάλιση" που εξασφαλίζεται μέσω του κεφαλαιοποιητικού συστήματος απαντάται

από το περιεχόμενο του καταστατικού του Επαγγελματικού Ταμείου Ασφάλισης Οικονομολόγων (Ε.Τ.Α.Ο.), δημιουργήματος του Ο.Ε.Ε. Με βάση αυτό, μόνο η εισφορά του εργαζόμενου είναι προκαθορισμένη, αντίθετα δεν υπάρχει καμιά εγγύηση, καμιά δέσμευση ούτε για την εφάπαξ παροχή ούτε για το ποσό της σύνταξης και τη σύνταξη αυτή καθεαυτή. Τα επαγγελματικά ταμεία αποτελούν μια μορφή τζόγου την οποία στηρίζει η απαξιωμένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Ακόμα και το σημερινό, κατακρεουργημένο από τις κυβερνήσεις και τους εργοδότες κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα με τα συνεχή πλήγματα στα Ταμεία και στις παροχές τους, είναι εμπόδιο για την πλήρη ελευθερία των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα. Αντιμετωπίζουν την ασφάλιση ως εμπόρευμα και τους εργαζόμενους ως πελάτες. Πέρα από τα γνωστά κραχ των ENRON και Maxwell στο εξωτερικό, έχουμε και στη χώρα μας αντίστοιχα παραδείγματα. Όπως της ασφαλιστικής "Ασπίς Πρόνοια", που έκανε κρότο σε όλη τη χώρα. Μέχρι και σήμερα εκκρεμούν χιλιάδες αποζημιώσεις όσων πλήγηκαν από το λουκέτο, δεκάδες χιλιάδες ασφαλισμένοι ψάχνουν το δίκιο τους στα δικαστήρια. Είναι προφανές πως όταν αναφερόμαστε στις μελλοντικές συντάξεις, μιλάμε για τους κόπους μιας ζωής. Για αυτό και δεν επιτρέπεται να αφήσουμε να υπάρχει τζόγος, "ρίσκο" και "επένδυση" πάνω στις ζωές μας.

Το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι ζήτημα ταξικό. Όταν αναφερόμαστε στην Κοινωνική Ασφάλιση, δεν στεκόμαστε μόνο στο συνταξιοδοτικό. Το Ασφαλιστικό περιλαμβάνει την προστασία των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, τα ΒΑΕ, παροχές που προστατεύουν τη μητρότητα, παροχές Υγείας και Πρόνοιας, εργαστηριακές εξετάσεις, τα φάρμακα. Είναι η ομπρέλα που βρίσκεται πάνω από την εργατική οικογένεια, μια δέσμη δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν μέσα από αιματηρούς αγώνες. Πρέπει να είναι, με ευθύνη του κράτους, καθολική, υποχρεωτική, δημόσια και η Υγεία - Πρόνοια δημόσια και δωρεάν για όλους.

Ως ταξικό ζήτημα αποτελεί πεδίο σύγκρουσης με το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις και τα κόμματά του. Όπως δεν είναι "εθνική υπόθεση" η "ανταγωνιστικότητα" και η κερδοφορία του κεφαλαίου, έτσι ακριβώς δεν μπορεί να είναι "εθνική υπόθεση" και οι παράγοντες που την καθορίζουν. Για τον εργαζόμενο η Κοινωνική Ασφάλιση είναι το ελάχιστο και αναγκαίο αγαθό που μπορεί και πρέπει να του επιστραφεί από τον πλούτο που παράγει, καθώς αυτός είναι που πληρώνει από το μισθό του, για την υγεία και τη σύνταξή του. **Πρώτη αγωνιστική απάντηση θα δοθεί στις 30 Νοέμβρη, με ενιαία απάντηση εργατικών και συνταξιοδικών σωματείων.**

Επίσης είναι σε διαβούλευση το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που περιλαμβάνει ευνοϊκές διατάξεις για του επιχειρηματικούς ομίλους αφού σύμφωνα με κυβερνητικό ενημερωτικό σημείωμα, περιλαμβάνονται παρεμβάσεις όπως «η εισαγωγή σοβαρών κινήτρων για την προσέλκυση άμεσων ξένων κεφαλαίων και επενδύσεων», η «εισαγωγή μέτρων για την επανεκκίνηση της οικονομίας σε σημαντικούς κλάδους με συνεισφορά στο ΑΕΠ της χώρας» κ.ο.κ. Για να εξασφαλιστούν όμως αυτά τα κίνητρα ενδεικτικό είναι ότι άνω του 93% των φορολογικών βαρών αφορούν τους λεγόμενους αδύναμους, δηλαδή εργαζόμενους και χαμηλοσυνταξιούχους.

Μεταξύ άλλων προωθούνται:

1. Μείωση του φορολογικού συντελεστή στα **επιχειρηματικά κέρδη** στο **24%**, από 28% που όμως δεν αρκούνται σε αυτό άλλα κουβεντιάζετε η δυνατότητα να μειωθεί έως και 20% όπως και στα **διανεμόμενα μερίσματα** στο 5% από 10%.
2. Επιμήκυνση του χρόνου μέσα στον οποίο μπορεί να **μεταφέρεται η φορολογική οικονομική ζημιά των επιχειρήσεων** στα **10 έτη** (από 5 σήμερα) για τις χρήσεις από το

2014 και μετά. Αυτό σημαίνει αντίστοιχη φοροελάφρυνση ή και πλήρη απαλλαγή από φόρο για μελλοντικές κερδοφόρες χρήσεις μέχρις ότου αποσβεστεί η χασούρα.

3. Μείωση της προκαταβολής φόρου από το 100% στο 95% για νομικά πρόσωπα
4. Για το **χτίσιμο** ακόμα και αυτού του **κουτσουρεμένου αφορολογήτου** στα περίπου €8.600 χρειάζεται το 30% των ετήσιων δαπανών να γίνεται μέσω ηλεκτρονικών αποδείξεων, με εμφανή τον κίνδυνο για αρκετούς να μην καταφέρουν να το «πιάσουν».
5. Ειδικό καθεστώς κινήτρων για φυσικά πρόσωπα που μεταφέρουν τη «**φορολογική τους κατοικία**» στην Ελλάδα. Χορήγηση Golden Visa για επενδυτές
6. **Φορολογικά επενδυτικά κίνητρα**, συμπεριλαμβανομένων των κινήτρων για την **αγορά ακινήτων** και την αναθέρμανση των επενδύσεων σε «**έρευνα και ανάπτυξη**». Μεταξύ άλλων προωθούνται μέτρα τόνωσης της αγοράς ακινήτων και της οικοδομής (τριετής αναστολή του «φόρου υπεραξίας» στα παλαιά ακίνητα και του ΦΠΑ στα νέα, έκπτωση φόρου 40% στις δαπάνες αναβάθμισης ακινήτων).
7. Σε ό,τι αφορά τη λεγόμενη «**εταιρική κοινωνική ευθύνη**», προωθείται η αύξηση του αφορολόγητου στα 2.000 ευρώ (από 1.500 ευρώ) του ετήσιου ποσού για τη χορήγηση **ιδιωτικής ασφάλισης** ανά εργαζόμενο. Αυτό αποτελεί και κίνητρο για τα προγράμματα ιδιωτικής ασφάλισης.

Όλες οι παραπάνω μεγάλες φοροελαφρύνσεις για τους εργοδότες, συνοδεύονται βέβαια και από το «τυράκι» για τους εργαζόμενους της μείωσης του φορολογικού συντελεστή για τα πρώτα €10.000 στο 9% από 22%, που πρακτικά θα επιφέρει μια μείωση φόρου λιγότερη των 200€ που σε καμία περίπτωση δεν βελτιώνει ουσιαστικά την κατάσταση.

Συμπεράσματα από την δραστηριότητα μας:

Σωστά το προηγούμενο χρονικό διάστημα επικεντρώσαμε στον αγώνα για τη διεκδίκηση των δικών μας αναγκών

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η **μάχη που δώσαμε με το επικαιροποιημένο Σχέδιο Συλλογικής Συμβάσης** για το οποίο πήραμε υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες όλων των συναδέλφων αλλά και τα σύγχρονα δεδομένα στον κλάδο. Βασικό στοιχείο είναι η γιγάντωση των ελεγκτικών επιχειρήσεων, ο ρόλος που έχουν σήμερα στην συγκέντρωση του εργατικού δυναμικού αλλά και γενικότερα στην οικονομία τόσο σε συνεργασία με το κράτος αλλά και ο ρόλος τους στην οργάνωση του μεγάλου κεφαλαίου. Επίσης, η χειροτέρευση της κατάστασης των αποφοίτων ΙΕΚ και των σχολών, των πρακτικάρων και η “έκρηξη” της μαύρης εργασίας σε λογιστικά γραφεία.

Πήραμε πρωτοβουλίες για την υπογραφή της ΣΣΕ. Προχωρήσαμε σε 3 απευθείας συναντήσεις με την διοίκηση των εργοδοτικών οργανώσεων μάλιστα στην πρώτη πήραμε απόφαση και σε στάση εργασίας με παράλληλη συγκέντρωση έξω από τα γραφεία του ΣΕΒ. Για πρώτη φορά και εκμεταλλευόμενοι και την πείρα του ταξικού κινήματος ξεκινήσαμε προσπάθεια για συναντήσεις απευθείας στους εργοδότες για υπογραφή σύμβασης σε επιχειρησιακό επίπεδο.

Ένα συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε από την στάση των εργοδοτών σε συλλογικό επίπεδο ΣΕΒ κλπ. είτε σε επίπεδο επιχείρησης είτε αυτές μας δεχτήκαν είτε όχι είναι το εξής ότι δεν θέλουν να υπογραφεί ΣΣΕ που να καλύπτει τις ανάγκες των εργαζομένων. Χαρακτηριστικά, στην επιχειρηματολογία τους είναι τα εξής ότι δεν έχουμε πλήρη γνώση

των αμοιβών του κλάδου ώστε να μπορέσουμε να καθορίσουμε τις αμοιβές των λογιστών – ελεγκτών ώστε να υπογράψουν, ότι μια υπογραφή συλλογικής σύμβασης θα μας επηρεάσει αρνητικά, άλλα και την άρνηση για συνάντηση με την εξής επιχειρηματολογία περί νομιμοποίησης, την αρμοδιότητας αντιπροσωπευτικότητας και όλα αυτά με ένα στόμα μια φωνή μετά από κάθε συνάντηση με τον ΣΕΒ δείχνοντας ότι πάρα τους ανταγωνισμούς που μπορεί να έχουν μεταξύ τους, έχουν πλήρη συμφωνία ενάντια στους εργαζόμενους.

Θα ήταν λάθος να ειπωθεί ότι πάρα την πίεση που ασκήσαμε δεν κερδήθηκε τίποτα. Φαίνεται ότι οι εργοδότες μετράνε την οποιαδήποτε κίνηση της Ομοσπονδίας και των σωματείων μας. Για αυτό όπου παρεμβαίνουμε πιο σταθερά μπορούμε και πετυχαίνουμε κάποιες μικρές νίκες όπως αυξήσεις σε χαμηλόμισθους, εκπαιδευτικές άδειες, κάλυψη μέρους εξόδων.

Το σημαντικότερο είναι όμως ότι δεν αφήσαμε να μείνει η πάλη για την ΣΣΕ μέσα στους τέσσερις τοίχους που γινόντανε οι συναντήσεις για την υπογραφή ΣΣΕ ότι όρος για την επιτυχία αυτής της μάχης είναι η συμμετοχή και κινητοποίηση των συναδέλφων. Αυτή τη κατεύθυνση προσπαθήσαμε να δώσουμε και στα σωματεία μέλη μας ώστε με διάφορους τρόπους να κουβεντιαστεί η πρότασή μας με ευρύτερα τμήματα των εργαζομένων του κλάδου. Η ομοσπονδία έβγαλε προπαγανδιστικά υλικά (κωδικοποίηση για μεγάλους και μικρούς χώρους, κεντρική ανακοίνωση για αξιοποίηση από τα σωματεία. Πήρε πρωτοβουλίες για την παρουσίαση μέσα από τις γενικές συνελεύσεις των σωματείων, προχώρησε σε εξορμήσεις και περιοδείες σε μικρούς και μεγάλους χώρους δουλειάς, ανάδειξε ότι κάθε επιμέρους θέμα σε ένα εργασιακό χώρο μπορεί να περάσει μέσα από την ΣΣΕ

Τα σωματεία δούλεψαν σε αυτή τη κατεύθυνση, με δεδομένες τις δυσκολίες και τις δυνατότητες κάθε περιοχής. Είτε την παρουσίασαν μέσα από γενικές συνελεύσεις, είτε την προπαγάνδισαν στους χώρους ευθύνης τους αναδεικνύοντας την επικαιρότητά της και γιατί πρέπει ο κλάδος να υπογράψει σήμερα ΣΣΕ. Το ΔΣ της ΠΟΛ θα μπορούσε να πάρει κάποια επιπλέον μέτρα και με τη φυσική παρουσία για την παρουσίαση του σχεδίου ΣΣΕ, τη ζύμωση των αιτημάτων της σε όλα τα σωματεία. Όπως επίσης, χρειάζεται καλύτερο δούλεμα των υλικών μας. Μια τέτοια καμπάνια μπορεί να οργανωθεί το επόμενο διάστημα. Είναι αισιόδοξο το γεγονός ότι όπου δουλέψαμε το ζήτημα της ΣΣΕ υπάρχει θετική εμπειρία.

Η εμπειρία που έχουμε από αυτές τις προσπάθειες είναι ότι αγκαλιάστηκε από αρκετούς συναδέλφους πολλοί εκ των οποίων δεν ήταν καν μέλη μας. Ανέβηκε η επιρροή και το κύρος των σωματείων που δούλεψαν προς αυτή την κατεύθυνση κάτι που εκφράστηκε και στις αρχαιρεσίες και των δυο μεγαλύτερων σωματείων της ΠΟΛ όπου μας δόθηκε ώθηση να κουβεντιάσουμε με καλύτερη επιχειρηματολογία με μεγαλύτερο κομμάτι των μελών μας γιατί να συμμετέχουν στις αρχαιρεσίες τους. Είχαμε σαν αποτέλεσμα στις εταιρίες που ρίξαμε βάρος να πάρουμε και αιτήσεις εγγραφής αλλά και εκεί που δεν πήραμε καταφέραμε να κάνουμε γνωστό τι είναι σωματείο τι είναι ομοσπονδία τι είναι ταξικό κίνημα κάτι σημαντικό ιδιαίτερα όταν στους χώρους που έχουμε στην ευθύνη μας, αυτές οι έννοιες μπορεί να είναι τελείως άγνωστες. Μια πείρα σημαντική που όχι μόνο θα πρέπει να την πάρουμε υπόψη άλλα και να την εμπλουτίσουμε με νέες μορφές.

Σημαντικό συμπέρασμα από τα παραπάνω είναι ότι εργοδότες δεν παραχωρούν τίποτα «από την καλή τους την καρδιά», αν δεν νιώθουν την πίεση των εργαζόμενων με κάθε τρόπο. Πρέπει να εντείνουμε την από την βάση πίεση με όποιον τρόπο βοηθάει κάθε φορά (απεργίες, στάσεις εργασίας, μαζικές παραστάσεις διαμαρτυρίας, συλλογές υπογραφών) προς τους εργοδότες.

Αυτές οι πρωτοβουλίες πρέπει να συνεχιστούν και να γίνουν από όλα τα σωματεία μας αρχικά σε χώρους που απασχολείται μεγάλος αριθμός συναδέλφων και μετά και σε μι-

κρότερους. Από αυτή την άποψη κρίνεται απαραίτητο να ξανά πιάσουμε το νήμα από εκεί που το έχουμε αφήσει, να ξανανοήσουμε το ζήτημα της σύμβασης τόσο στα μέλη των σωματείων μας όσο και στους εργασιακούς χώρους δίνοντας αντίστοιχες κατευθύνσεις αλλά και παίρνοντας κεντρικές πρωτοβουλίες ως ΠΟΛ.

Κάθε κεκτημένο βοηθάει. Στον αγώνα για την υπογραφή ΣΣΕ δεν πάμε με την λογική όλα ή τίποτα. Αυτό δεν σημαίνει ότι πάμε πίσω από οποιαδήποτε αίτημα μας, αλλά αν μπορούμε να πετύχουμε την όποια ελάφρυνση/βελτίωση για τους συναδέλφους το κάνουμε. Σε αυτή την λογική προχωρήσαμε σε μια σειρά από παρεμβάσεις που είχαν να κάνουν τόσο με τις συνθήκες εργασίας που μπορεί να επικρατούν σε μια σειρά χώρους εργασίας ειδικά την περίοδο των δηλώσεων, για ζητήματα που έχουν να κάνουν με το ωράριο, την μητρότητα, την προστασία προσωπικών δεδομένων κ.α.

Η συλλογική εξαγωγή συμπερασμάτων και η απάντηση στην επιχειρηματολογία της εργοδοσίας είναι όροι βελτίωσης των σωματείων

Χρειάζεται να βελτιωθούμε στην συλλογική διεξαγωγή των συμπερασμάτων μετά από κάθε μάχη που δίνουμε, στην βάση των στόχων που έχουμε. Σε αυτό όλα τα ΔΣ των σωματείων οφείλουν να σκύψουν και αντίστοιχα το ΔΣ της ΠΟΛ.

Βρισκόμαστε μετά από 2 απεργίες αλλά και μια μεγάλη δραστηριότητα που συνεχίζουμε κόντρα στο πολυνομοσχέδιο. Ανοίξαμε μια δουλειά μέσα σε μια γενική σιγή νεκροταφείου, ενάντια σε όλους, κυβέρνηση, εργοδότες, δυνάμεις στο κίνημα που λένε ότι οι απεργίες φάγαν τα ψωμιά τους, σε μια γενική απογοήτευση. Η κυβέρνηση επιχειρεί όχι απλά να ανεχτεί ο κόσμος την πολιτική της, αλλά να εξασφαλίσει την ενεργή στήριξη. Δηλαδή να βγαίνει ο εργαζόμενος και να λέει, τώρα δεν μιλάει κανείς, πρέπει να μην διαταραχθεί ο στόχος για την ανάπτυξη, θέλουμε να περάσουν τα μέτρα. Καταφέραμε να σπάσουμε αυτό το κλίμα. Κλιμάκωση δεν σημαίνει μόνο η κλιμάκωση της μορφής πάλης, αλλά κλιμάκωση της συμμετοχής, μαζικοποίηση. Θεωρούμε ότι και οι απεργίες αλλά και τα συλλαλητήρια υπηρέτησαν αυτόν τον στόχο. Για να γίνει αυτό όμως προηγήθηκε μεγάλος γύρος εξορμήσεων σε χώρους, γενικές συνελεύσεις, όπου υπήρχε δυνατότητα. Έχουμε ακόμα περιθώρια για την ενημέρωση του κλάδου.

Από τις κουβέντες με συναδέλφους βλέπουμε ότι χρειάζεται να ρίξουμε βάρος στο τι επιχειρήματα να χρησιμοποιήσουμε για να κινητοποιήσουμε, για να στραπατσάρουμε την λογική του αντιπάλου. Π.χ. δεν φτάνει μόνο να μιλάμε για μη ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης αφού πολλοί συνάδελφοι έχοντας την κακή εικόνα του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος επιλέγουν είτε να πληρώνουν τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες είτε ασφαλιζονται σε αυτές μέσω ομαδικών προγραμμάτων από τους εργοδότες τους. Πρέπει να φέρουμε επιχειρήματα για την πείρα από επαγγελματικά ταμεία και ιδιωτικές εταιρίες (Ασπικς, Επρον κ.α.) που έκλεισαν και άφησαν σύζυλους τους ασφαλισμένους, να βάλουμε το αίτημα για γενναία αύξηση του προϋπολογισμού για υγεία-πρόνοια, για ανάγκη υψηλών προδιαγραφών υποδομών υγείας, για καμία μείωση εργοδοτικών εισφορών.

Επίσης δεν μπορούμε να λέμε ξερά να παρθεί πίσω το αναπτυξιακό πολυνομοσχέδιο όταν περιέχονται ευεργετικές διατάξεις για το μεγάλο κεφάλαιο του κλάδου άρα κάποιοι συνάδελφοι μπορεί να σκέφτονται ο εργοδότης μου θα πάρει περισσότερες δουλειές άρα έτσι θα αυξηθούν οι μισθοί, ή θα διατηρήσω την δουλειά μου. Πρέπει να πούμε ότι για να έχουν ανάπτυξη οι εργοδότες σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε τσακισμένοι εμείς, να δίνουμε το παράδειγμα του κλάδου του τουρισμού που ενώ αναπτύσσεται οι εργαζόμενοι τσακίζο-

νται. Να δίνουμε το παράδειγμα των ελεγκτικών, που μέσα στην κρίση, είχαν ανάπτυξη αλλά οι μισθοί σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια έχουν αναλογικά μειωθεί, τα ωράρια έχουν μεγεθυνθεί. Ανάπτυξη για τους εργαζόμενους σημαίνει καλύτεροι μισθοί άρα ΣΣΕ, καλύτερα ωράρια-περισσότερος ελεύθερος χρόνος κλπ.

Επίσης να εκτιμούμε ποιες μορφές μας βοηθούν στην συσπείρωση. Δεν ξεχνάμε τη γενική κατάσταση στην οποία δρούμε αλλά αυτό δεν είναι και δικαιολογία για να μην γίνονται ΓΣ, συσκέψεις με θέματα που απασχολούν συναδέλφους, κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις σε χώρους εργασίας. Σε αυτό το κομμάτι θα χρειαστεί μεγαλύτερη πρωτοβουλία από όλα τα ΔΣ.

Μας βοήθησε όπου είχαμε ένα καλά επεξεργασμένο σχέδιο ανά περιοχή και χώρο δουλειάς. Άλλα επιμέρους ζητήματα απασχολούν και επηρεάζουν έναν εργαζόμενο σε ελεγκτική ή σε λογιστήριο μιας πολυεθνικής, άλλα έναν σε ένα μικρό λογιστικό γραφείο. Άλλα μπορεί να επηρεάζουν πχ στην Αττική ή την Θεσσαλονίκη και άλλα πχ στην Άρτα ή την Λάρισα. Πρέπει με το ξεχωριστό σχέδιο να συνδέσουμε τα επιμέρους προβλήματα (συνθήκες εργασίας, εντατικοποίηση, ωράριο, μητρότητα, αντικείμενο εργασίας) με ταυτόχρονη προβολή των κύριων αιτημάτων του σχεδίου της ΠΟΛ.

Με ένταση της παρέμβασης μας τα σωματεία της ΠΟΛ θα κατοχυρώνονται ως εκπρόσωποι των εργαζομένων στους χώρους. Εναντία στις επιδιώξεις των εργοδοτών να πεταχτούν τα σωματεία μας έξω από τους χώρους με διάφορες μεθοδεύσεις πχ απαγορεύσεις εισόδου σε εκλεγμένους συνδικαλιστές, αναγόρευση του ΟΕΕ ως εκπρόσωπο του κλάδου κλπ.

Η συνεισφορά μας στην ανασύνταξη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Στόχος μας είναι η μαζικοποίηση των σωματείων μας, η ουσιαστική λειτουργία τους αλλά και η δημιουργία νέων σωματείων σε τοπικό και επιχειρησιακό επίπεδο. Ο σωστός προσανατολισμός τους και η γραμμή πάλης τους. Έτσι θα διευρύνεται και ο ταξικός πόλος στο εργατικό κίνημα, το ΠΑΜΕ.

Ανασύνταξη σημαίνει αλλαγή συσχετισμού. Το κίνημα δεν θα ανασυνταχθεί μόνο του, ούτε θα το ανασυντάξουν οι εργατοπατέρες του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Ανασύνταξη σημαίνει είσοδος στην οργάνωση και την πάλη νέων εργαζομένων, νέων τμημάτων τη εργατικής τάξης, που δουλεύουν σήμερα με τους πιο άθλιους όρους. Ανασύνταξη σημαίνει τα σωματεία να αποκτούν πόδια σε μεγάλους χώρους εργασίας και να βελτιώνουν την εσωτερική ζωής τους, να τραβάν τα μέλη τους στην δράση και να παίρνουν διάφορες πρωτοβουλίες για τους χώρους ευθύνης τους. Ανασύνταξη σημαίνει να μεγαλώνει η ικανότητά τους να αντιπαρατεθούν με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα στην ενιαία επεξεργασμένη στρατηγική του κεφαλαίου, σε συμμαχία με τα λαϊκά στρώματα των αυτοαπασχολούμενων.

Επιδιώκουμε την ίδρυση νέων σωματείων τόσο σε τοπικό όσο και σε επιχειρησιακό επίπεδο αλλά και σε μια σειρά μέτρα που να μπορούν να διευκολύνουν την δράση μας.

Κρίνεται ανάγκη οι παραπάνω στόχοι να ξανά μπουν, όμως παίρνοντας με μεγαλύτερη απαιτητικότητα τα απαραίτητα οργανωτικά μέτρα με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν ανά περιοχή.

Μια πλευρά της ανασύνταξης του εργατικού κινήματος έχει να κάνει και με την συμμετοχή της νεολαίας στο κίνημα. Ειδικά σε μια περίοδο που η παρέμβαση του κράτους αλλά και των επιχειρήσεων στην εκπαίδευση γίνεται πιο έντονη. Είναι επιτακτική ανάγκη από την πλευρά μας να έχουμε πιο ουσιαστική την επαφή μας τόσο με τα ΑΕΙ-ΤΕΙ-Μεταπτυχιακά, όσο και με τα ΙΕΚ και την κατάρτιση, αφού αυτά τα παιδιά είναι που μετά το πέρας των σπουδών τους θα επιδιώξουν να πιάσουν δουλειά στους χώρους ευθύνης μας και από αυτήν την άποψη έχει ιδιαίτερη αξία να γνωρίζουν τις αξίες του κινήματος. Βασικό στοιχείο στην παρέμβασή μας πρέπει να είναι η υλοποίηση των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων στην κατεύθυνση αποσύνδεσης πτυχίου επαγγέλματος. Σε αντιπαράθεση πρέπει να φωτίζουμε τις θέσεις για πτυχίο με πλήρη επιστημονική γνώση που οδηγεί σε επαγγελματικά δικαιώματα, τις κατακτήσεις της ΠΟΛ και των σωματείων της. Το σχέδιο της ΣΣΕ που απαντάει σε όλα τα σύγχρονα προβλήματα των εργαζομένων του κλάδου. Δηλαδή να φωτίζουμε το συνδυαστικό κρίκο των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων σε εκπαίδευση και εργατικά, επαγγελματικά δικαιώματα και άρα την αναγκαιότητα ο φοιτητής που παλεύει για πτυχίο με δικαιώματα, ως νέος απόφοιτος να συνεχίζει να παλεύει μέσα από τα συνδικάτα για δουλειά και ζωή με δικαιώματα.

Ανασύνταξη δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ένταξη των ανέργων συναδέλφων στον αγώνα. Είτε αυτό αφορά χρόνια άνεργους, είτε πρόσφατα απολυμένους, είτε νέους εργαζόμενους του κλάδου που ψάχνουν για δουλειά, είτε συναδέλφους που βρίσκονται στα προγράμματα του ΟΑΕΔ, των δήμων κλπ με 3μηνα, 5μηνα κλπ. Η δραστηριότητα μας για αυτό το κομμάτι συναδέλφων που είναι σε πολύ δύσκολη θέση, πρέπει να δένεται με την δράση των επιτροπών αγώνα στις γειτονιές για τα ιδιαίτερα προβλήματα (ασφ. κάλυψη, επίδομα για όλους, δωρεάν μεταφορές κλπ). Ενδεικτική είναι η εμπειρία της Αττικής όπου βοηθήσαν στην επαφή αλλά και στην αλληλεγγύη τα δωρεάν μαθήματα λογιστικής, εργατικών, φορολογίας προς τους άνεργους και πρακτικά ριους ώστε να μην χάνουν επαφή με το επάγγελμα.

Τέλος, παραμένει ζήτημα “ζωής και θανάτου” οι νέες εγγραφές στα σωματεία. Χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να απαντήσεις στο γιατί σήμερα πρέπει ένας νέος εργαζόμενος να είναι στο σωματείο του. Πολλοί νέοι συνάδελφοι δεν βλέπουν τον λόγο να είναι γραμμένοι, ή απλά φοβούνται ότι θα μπουν στο μάτι του εργοδότη αν γραφτούν στο σωματείο.

Βοήθησαν τα ξεχωριστά υλικά που με απλό τρόπο εξηγούν τι σημαίνει να είσαι μέλος του σωματείου. Πχ Να μην είσαι μόνος σου απέναντι στον εργοδότη. Να μαθαίνεις τα δικαιώματα σου, πώς μπορείς να αντιμετωπίσεις ένα πρόβλημα και να δεις πώς το έλυσε το σωματείο σε άλλους χώρους. Εξηγήσαμε ότι δεν μαθαίνεται από τους εργοδότες το ποιος είναι και ποιος δεν είναι μέλος του σωματείου.

Χρειάζεται να μπει σχέδιο, ονομαστικό όπου είναι δυνατόν, ανά εταιρία, περιοχή, σχολή μαθητείας με νέες εγγραφές και να αναλάβουν τα μέλη των σωματείων για να τα υλοποιήσουν. Προκύπτει λοιπόν η ανάγκη γνώσης του κλάδου, της ιδιαίτερης κατανομής του ανά περιοχή. Θα πρέπει να δουλέψουμε προς αυτήν την κατεύθυνση με στόχο την γενναία αύξηση των εγγεγραμμένων τους.

Σημαντικά συμπεράσματα από τη μάχη απέναντι στον εργατοπατερισμό

Η μάχη που δώσαμε μαζί με τις ταξικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, απέναντι στον εργατοπατερισμό όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν σημαντική, ιδιαίτερα μπροστά στο συνέδριο της ΓΣΣΕ για να αναδείξουμε το ρόλο της ηγεσίας της σαν συνδικαλιστική μαφία. Ρόλος που επιβεβαιώθηκε και σε πρόσφατα συνέδρια δευτεροβάθμιων οργανώσεων όπως της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (ΠΟΕΜ) όπου παρά τις αποφάσεις του συνεδρίου, οι ηγεσίες των ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ δεν άφησαν, πραξικοπηματικά, να ολοκληρωθούν οι εργασίες του όταν είδαν ότι δεν μπορούν να υλοποιήσουν τους σχεδιασμούς τους, δηλαδή να συμμετάσχουν οι νόθοι αντιπρόσωποι από «σωματεία» - φαντάσματα με καθόλου ή αλλοιωμένα μητρώα, χωρίς καμία δράση. Στην Ομοσπονδία Εργαζομένων του ΟΤΕ (ΟΜΕ ΟΤΕ) οι εκπρόσωποι των δυνάμεων που έχουν την πλειοψηφία (ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ) δεν ήθελαν να γίνει νομιμοποίηση των συνέδρων από το Σώμα, δεν ήθελαν να εξεταστεί το ζήτημα της νοθείας μέσω διπλοψηφιών, δεν ήθελαν να γίνουν εκλογές και για τους αντιπροσώπους στη ΓΣΕΕ φοβούμενοι ότι η συμμαχία ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ (Παναγόπουλου - Κιουτσούκη) θα έχανε μία έδρα. Στην Ομοσπονδία Εργαζομένων ΥΠΠΟ υπάρχει αντιπρόσωπος εκλεγμένος και σε δευτεροβάθμιο όργανο ιδιωτικού τομέα κλπ.

Σοβαρές ευθύνες για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο κίνημα έχουν και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και άλλες δυνάμεις. Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ με τα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης και αντίστοιχα οι δυνάμεις του στο κίνημα με τις μορφές και το περιεχόμενο πάλης ώθησαν κόσμο που είχε διάθεση να παλέψει, στην παραίτηση και την απογοήτευση. Αντίστοιχα και άλλες δυνάμεις έχουν ευθύνη για την καλλιέργεια αναμονής κάνοντας ουσιαστικά “πλάτες” στην τότε “αριστερή” κυβέρνηση. Αντίθετα, οι ταξικές δυνάμεις ποτέ δεν παραιτηθήκαμε από τις διεκδικήσεις μας, με βασικό κριτήριο τα συμφέροντα των εργαζομένων. Αυτή την περίοδο, με τις εξελίξεις στη ΓΣΕΕ και σε μεγάλες ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και σωματεία ουσιαστικά στηρίζουν την κατεύθυνση της ηγεσίας της για το χτύπημα του ταξικού κινήματος.

Η προσπάθεια να σπάσει το κλίμα αναμονής και μετεκλογικής «παγωμάρας», για να συγκροτηθεί απεργιακό μέτωπο ενάντια στο αντιλαϊκό πολυνομοσχέδιο, το οποίο με λύσσα πολέμησαν οι εργατοπατέρες, μας δίνει μια σειρά από σημαντικά συμπεράσματα:

α) Υπάρχει κόσμος που μπορεί να μην συμφωνεί σε όλα με το πλαίσιο πάλης του ταξικού κινήματος, του ΠΑΜΕ αλλά δεν περιμένει ούτε από τη ΓΣΕΕ, ούτε από την ΑΔΕΔΥ και τις ηγεσίες τους να οργανώσουν, να κουνήσουν το μικρό τους δαχτυλάκι. Υπάρχουν άνθρωποι που ξέρουν το ρόλο των συγκεκριμένων ηγεσιών και κρατούν αποστάσεις, είτε παραμένουν εγκλωβισμένοι - δεσμευμένοι, είτε κρατούν μια στάση αναμονής. Προσβλέπουν στο ΠΑΜΕ και την ίδια στιγμή διατηρούν προκαταλήψεις. Δεν βάζουμε απέναντι αυτούς τους ανθρώπους, αντιθέτως αναζητούμε τρόπους συσπείρωσης, κοινής δράσης, ώστε και μέσα από την ίδια τους την πείρα και την πολιτική μας παρέμβαση να συμμετάσχουν στον αγώνα, να συμπορευτούμε σταθερά.

β) Να έχουμε στο μυαλό μας ότι οι εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός στον κλάδο μας έχει επιλέξει να απέχει από τα σωματεία, που πλειοψηφούν οι ταξικές δυνάμεις. Αντ' αυτού, οι αντίστοιχες πολιτικές δυνάμεις δραστηριοποιούνται στο ΟΕΕ, καλούν τους εργαζόμενους να μην συνδικαλιζούνται στα σωματεία λέγοντας ότι αυτά είναι κομματικά και ότι ο φορέας που τους εκπροσωπεί είναι το ΟΕΕ. Είναι χαρακτηριστικό άλλωστε ότι μέσα στους

συνδυασμούς των ΝΔ, ΚΙΝΑΛ, ΣΥΡΙΖΑ και στα αντίστοιχα ψηφοδέλτια των επερχόμενων εκλογών της 15/12/19 παρελαύνουν στελέχη και μέτοχοι μεγάλων εταιρειών. Στόχος τους και στόχος της εργοδοσίας είναι να πετάξουν έξω από τους χώρους δουλειάς την ΠΟΛ και τα σωματεία της.

Εμείς χρειάζεται να αποκαλύπτουμε τον βρώμικο ρόλο της ηγεσίας της ΓΣΕΕ, το τι εκφράζει αυτή, δηλαδή την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μεγάλων επιχειρηματιών, εξηγώντας παράλληλα ότι όλη η δράση που ανέπτυξαν οι ταξικές ομοσπονδίες και τα σωματεία, καμία σχέση δεν έχει με αυτό που επιχειρείται να παρουσιαστεί από τον αστικό τύπο σαν μάχη για της καρέκλες κλπ. Αντίθετα, πρόκειται για μάχη για το περιεχόμενο και την κατεύθυνση που πρέπει να έχει το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα.

Χρειάζεται να επικεντρώσουμε στο τι συνδικαλιστικό κίνημα θέλουμε. Το ποιοι και κάτω από ποιους όρους θέλουμε να συμμετέχουν. Αυτή η κουβέντα να φτάσει στο σύνολο των εργαζομένων του κλάδου και ειδικότερα στους νέους συνάδελφους που δεν ξέρουν τι σημαίνει κίνημα, συμμετοχή στα σωματεία, ανάγκη συλλογικού αγώνα. Μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι έχουν στο μυαλό τους σαν συνδικαλισμό τα εκφυλιστικά φαινόμενα που κυριαρχούν στις σχολές που έχουν τελειώσει.

γ) Χρειάζεται να κατανοηθεί από μας ότι εφόσον δρούμε σε συνθήκες αρνητικού συσχετισμού δύναμης απαιτεί από την πλευρά μας μεγαλύτερη ετοιμότητα, πειθώ, μαστοριά και αυτοθυσία σε κάθε παρέμβαση που θα αποφασίζουμε. Πολλά πράγματα δεν θα παίρνουν από το χέρι μας, χωρίς να σημαίνει ότι θα κάνουμε ούτε μισό βήμα πίσω.

Συμμαχία εργαζόμενων με αυτοαπασχολούμενους.

Είναι ένας τομέας που απαιτείται και έχουμε δυνατότητα να κάνουμε βήματα. Ξεκινώντας με το πλαίσιο που έχουμε γύρω από μεγάλα μέτωπα, όπως οι πλειστηριασμοί, οι φόροι, η Υγεία, η Ασφάλιση, η Παιδεία, οι συνδικαλιστικές ελευθερίες μπορούμε να χτίσουμε κοινό πλαίσιο δράσης. Άλλα και σε ζητήματα που εκφράζονται στον κλάδο όπως είναι η πιστοποίηση, η ηλεκτρονική υπογραφή, η λειτουργία του πειθαρχικού συμβουλίου, ο κώδικας δεοντολογίας που φορτώνει στους λογιστές προσωπικές ευθύνες, είναι εργαλεία επιβολής αντιλαϊκών νόμων και μέτρων που πλήττουν μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους και από την άλλη πλευρά διευκολύνουν το κεφάλαιο και τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του κράτους. Όλα αυτά τα μέτρα, όπως και τα ηλεκτρονικά βιβλία αντικειμενικά εξυπηρετούν την τάση συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης της αγοράς.

Σε αυτό το έδαφος υπάρχουν δυνατότητες να γίνουν πολλά βήματα και μπορούμε να πάμε πολύ καλύτερα. Ειδικά τα σωματεία της περιφέρειας πρέπει να ρίξουν βάρος σε αυτό τον τομέα, αφού υπάρχει μεγάλος αριθμός αυτοαπασχολούμενων λογιστών. Χωρίς να ξεχνάμε ότι το σύνολο των αιτημάτων μας δεν συμπίπτει με αυτό των α/α, η πλειοψηφία τους αντιμετωπίζει τις συνέπειες της ίδιας αντιλαϊκής πολιτικής. Ενώ για παράδειγμα εμείς παλεύουμε για αυξήσεις μισθών, για καμία μείωση των εργοδοτικών εισφορών που αντικειμενικά δεν συμφέρουν έναν α/α που απασχολεί έναν συνάδελφο, αυτός πλήττεται από την αυξημένη φορολογία (αφού στην ουσία δεν έχει καθόλου αφορολόγητο), τον ανταγωνισμό που του επιβάλλει να δουλεύει ατελείωτες ώρες για να επιβιώσει, η κατάργηση της Κυρια-

κάτικης αργίας κτλ. Παρόλα αυτά πρέπει να δυναμώσει ο κοινός αγώνας και οι διεκδικήσεις, να χτίζουμε τη συμμαχία με τα χαμηλότερα στρώματα των α/α που αντικειμενικά πλήττονται.

Η προσπάθεια για κοινές περιοδείες με τις αγωνιστικές δυνάμεις των α/α σε λογιστικά γραφεία, όπου προχώρησε, βοήθησε και πρέπει να ενισχυθεί. Γιατί ο α/α θα απευθυνθεί στον α/α και το μέλος του σωματείου θα απευθυνθεί στους εργαζόμενους πιο στοχευμένα ώστε να κάνουν το βήμα να γραφτούν στο σωματείο.

ΟΕΕ

Από όλες τις δράσεις και τις κατευθύνσεις του Ο.Ε.Ε., ακόμα και στους προϋπολογισμούς και τους απολογισμούς του, επιβεβαιώνεται ότι είναι ένας μηχανισμός σχεδιασμού και υλοποίησης της στρατηγικής του κεφαλαίου. Στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης αυτής της στρατηγικής είναι και οι κατευθύνσεις και αποφάσεις για τα επαγγελματικά δικαιώματα και για όλα τα κοινωνικά αγαθά, την παιδεία, την υγεία-πρόνοια, την ασφάλιση. Τα θέλουν εμπορεύματα που οι «επενδυτές» θα στήνουν «μαγαζιά» για να τα πουλάνε. Γνωστές είναι άλλωστε και οι θέσεις για το ασφαλιστικό καθώς και για τον αναπτυξιακό νόμο αφού σύμφωνα με την τοποθέτηση του Προέδρου του « η ψήφιση του αναπτυξιακού νόμου αποτελεί την αρχή για την εφαρμογή ενός πλαισίου, με στόχο την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, την κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων της ελληνικής οικονομίας, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την εξάλειψη της γραφειοκρατίας».

Όπως συχνά έχουμε επισημάνει το ΟΕΕ είναι ένας διαταξικός θεσμός που σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί συνδικαλιστικό όργανο. Στην ίδια κάλπη ψηφίζει και ο υπάλληλος και ο καπιταλιστής. Οι δυνάμεις που υπερασπίζονται τις μεγάλες επιχειρήσεις παρεμβαίνουν στο ΟΕΕ συγκροτημένα για αυτά τα συμφέροντα και παράλληλα προσπαθούν να απομακρύνουν τους συναδέλφους από τα σωματεία τους.

Η πλειοψηφία του άλλωστε στηρίζει ανοιχτά τα συμφέροντα των μονοπωλίων του κλάδου. Ακόμα μια χειροπιαστή απόδειξη των θέσεων της πλειοψηφίας είναι και το γεγονός ότι μεγαλοστελέχη ελεγκτικών και μεγάλων επιχειρήσεων βρίσκονται στα ψηφοδέλτια της πλειοψηφίας π.χ partner και διευθυντές των PWC, KPMG, Deloitte, Grant Thornton, ΣΟΛ. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που στις επιχειρήσεις τους έχουν αυξήσει την εντατικοποίηση της εργασίας ώστε να βγαίνει όλο και περισσότερη δουλειά με το λιγότερο δυνατό κόσμο, έχουν εφαρμόσει και ξεπεράσει όλο το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο π.χ ατομικές συμβάσεις με απαράδεκτους όρους εργασίας, αρκετά πιο μειωμένους μισθούς ειδικά για τους νεοεισερχόμενους, επέκταση εργάσιμου χρόνου κατά μια ώρα, σε κάποιους από αυτούς μη πληρωμή αδειών. Παρεμβαίνουν παράλληλα και συνολικά στο τρόπο άσκησης του επαγγέλματος μέσω του αντιδραστικού κώδικα δεοντολογίας, της πιστοποίησης και ψηφιακής υπογραφής σε συνδυασμό με την αξιολόγηση (εξετάσεις) χτίζοντας μια σειρά εμπόδια σχεδόν απροσπέλαστα για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων.

Διαχρονικά η ΠΟΛ έχει αντιπαρατεθεί στις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που βασική κατεύθυνση έχουν την αποσύνδεση πτυχίου – επαγγέλματος και κύριος φορέας υλοποίησης είναι το ΟΕΕ. Η ΔΠΚΟ διαχρονικά έχει στηρίξει τα αιτήματα του ταξικού κινήματος του κλάδου βάζοντας τα ζητήματα που αφορούν τους μισθωτούς του κλάδου.

Στις επικείμενες εκλογές του ΟΕΕ στις 15/12 οργανώνουμε παρέμβαση της ΠΟΛ παίρνοντας και τα κατάλληλα μέτρα όπως να υπάρχει διακριτή παρουσία των σωματείων

μας, με αιτήσεις εγγραφής, με ανακοινώσεις των σωματείων, με την πρόταση για ΣΣΕ της ΠΟΛ.

Διεθνείς σχέσεις

Είμαστε μέλος της ΠΣΟ (Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία) και τα τελευταία χρόνια έχουμε προσχωρήσει στην Διεθνή Γραμματεία Οικονομικών, Τραπεζικών, Ασφαλιστικών Υπηρεσιών. Προς το παρόν δεν έχουμε κάποια συγκεκριμένη δράση. Το επόμενο ΔΣ θα χρειαστεί πιο ενεργά να δράσει στο διεθνές κίνημα, για ανταλλαγή πείρας αλλά και συμβολή στη διαμόρφωση της κατεύθυνσης του κινήματος και των αιτημάτων.

Τρόποι επικοινωνίας

Το site της ΠΟΛ αλλά και των περισσότερων σωματείων είναι και σε μορφή και σε αξιοποίηση πίσω από τις ανάγκες. Τα σωματεία πρέπει να αξιοποιήσουν ακόμα περισσότερο το mail, τα ΔΤ των σωματείων και της ΠΟΛ πρέπει να μεριμνούμε να στέλνονται σε site λογιστικού, τοπικού ή και γενικού ειδησεογραφικού ενδιαφέροντος. Η ΠΟΛ τα τελευταία χρόνια στέλνει τις ανακοινώσεις της στο taxheaven, αλλά και στην πλειοψηφία των sites. Έχουμε μεγάλα περιθώρια βελτίωσης σε αυτόν τον τομέα.

Επίσης το webradio του ΠΑΜΕ όπου το σωματείο της Αττικής έχει κάθε πρώτη Παρασκευή του μήνα εκπομπή 7-8μμ. Μπορεί να αξιοποιηθεί ακόμα καλύτερα στο πλαίσιο της ΠΟΛ και των άλλων σωματείων, ώστε να επικοινωνήσουν την δράση τους στους συναδέλφους όλης της χώρας, στέλνοντας την εκπομπή στα mail των μητρών μας.

Οικονομικά

Με βάση τους στόχους που βάζουμε για την ανάπτυξη της ΠΟΛ και την ισχυροποίηση των σωματείων μας, καθοριστικός παράγοντας είναι και η βελτίωση των Οικονομικών μας.

Από αυτή την πλευρά είναι απαραίτητο να ενισχύσουμε πρωτοβουλίες που θα βελτιώσουν τις οικονομικές μας δυνατότητες, γιατί βελτίωση οικονομικών σημαίνει διεύρυνση και ενίσχυση της παρέμβασης της ΠΟΛ πανελλαδικά. Είναι ένα ζήτημα που λειτουργεί αμφίδρομα με την ενίσχυση των δεσμών των σωματείων μας με τους εργαζόμενους. Βελτίωση της ζωής των σωματείων μας σημαίνει σταθερή επαφή με τα μέλη και ένας βασικός δείκτης σε αυτή την κατεύθυνση είναι και η τακτική πληρωμή συνδρομών. Επιπλέον πρωτοβουλίες που μπορούν να αξιοποιηθούν είναι λαχειοφόροι, πολιτιστικές δραστηριότητες κλπ.

Συνοψίζοντας, θεωρούμε ότι το απερχόμενο ΔΣ έδωσε την μάχη με αυταπάρηση και με γνώμονα την βελτίωση της ζωής του εργαζόμενου και του άνεργου του κλάδου και του συνόλου της εργατικής τάξης της χώρας. Σε δύσκολες συνθήκες για το εργατικό κίνημα, κράτησε το τιμόνι σταθερά χωρίς να χάνει τον ταξικό προσανατολισμό πάλης. Ο παραπάνω απολογισμός φωτίζει τα θετικά, τα βήματα, τους αγώνες αλλά και τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τις καθυστερήσεις-που έγιναν αυτό το δίχρονο. Επίσης φωτίζει και τους στόχους για την επόμενη θητεία.

Οι στόχοι για το επόμενο δίχρονο είναι:

- Συνέχιση του αγώνα για ΣΣΕ με περισσότερες πρωτοβουλίες σε επιχειρησιακό και τοπικό επίπεδο.
- Αύξηση σωματείων-μελών σε τοπικό και επιχειρησιακό επίπεδο.
- Πρόγραμμα από κάθε σωματείο για αύξηση μελών του και βελτίωση της εσωτερική λειτουργίας του.
- Καλύτερη μελέτη του κλάδου πανελλαδικά από την ΠΟΛ αλλά και από το κάθε ΔΣ για την περιοχή του.
- Παρέμβαση σε χώρους μαθητείας (ΑΕΙ, ΤΕΙ, Μτπχ, ΙΕΚ, σεμινάρια).
- Παρεμβάσεις για ανέργους
- Συνέχιση της αποκάλυψης του ρόλου του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού
- Καλύτερη συνεργασία με αυτοαπασχολούμενους.
- Καλυτέρευση αμφίδρομης επικοινωνίας των σωματείων μελών με την Ομοσπονδία.
- Καλυτέρευση των οικονομικών τόσο της ΠΟΛ όσο και των σωματείων της.

Σήμερα πρέπει να γίνουμε εμείς ακόμα πιο ικανοί, πιο δεμένοι με τις μάζες. Γνωρίζουμε ότι ο αντίπαλος είναι δυνατός και το εργατικό κίνημα σε άσχημη κατάσταση. Αλλά δεν είναι ανίκητοι. Η ιστορία έχει δείξει ότι όταν η εργατική τάξη και τα υπόλοιπα φτωχά στρώματα το αποφασίσουν, μπορούν να έχουν κατακτήσεις, να έχουν νίκες, ακόμα και να τους ανατρέψουν μια και καλή.

Οργανώνουμε την πάλη με βάση τους διεκδικητικούς μας στόχους, τις σύγχρονες ανάγκες μας! Δεν μένουμε απλά στην υπεράσπιση μιας παλιάς κατάκτησης, αλλά διεκδικούμε με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να ζήσουμε τη ζωή που μας αξίζει!